

Derecske város havonta megjelenő lapja

Ára: 35 Ft

Baranya Károly az új igazgató

Derecske város képviselő-testülete az augusztus 30-i ülésén Baranya Károlyt nevezte ki az I. Rákóczi György Gimnázium és Szakközépiskola igazgatójának öt éves időtartamra. Az új igazgatót – akinek ezúton is gratulálunk – következő számunkban kérdezzük majd elképzeléseiről.

Szüreti hétvége

DERECSKE

SZEPTEMBER 29–30.

Szeptember 29., péntek

– Zöldség- és gyümölcskompozíciók, valamint lovasok, fogatok és amatőr művészeti csoportok vidám körmenete.

Szeptember 30., szombat

– Országos szántóverseny a KASZ-COOP Kft. szervezésében – a 47. számú főút mentén, a KASZ-COOP Kft. területén.
– Amatőr fogathajtó bajnokság a derecskei Lovasször szervezésében – a régi focipályán.
– Egész napos szüreti mulatság változatos, gazdag programokkal.
– Este szüreti bál – a balmazújvárosi Dáridó zenekarral és népszerű előadókkal – a sportszarnokban.

Jegyigénylés és asztalfoglalás előre a művelődési központ irodáján.

Tisztelt Ingatlantulajdonos!

A 2001. évi népszámlálás előkészítéséhez az elmúlt napokban címbejárást végeztünk, melynek során azt tapasztaltuk, hogy a településünkön lévő lakóházakon a házszám feltüntetése nagyon sok ingatlanon hiányzik, annak ellenére, hogy az ingatlan házszámablával történő ellátása az ingatlantulajdonos(ok) feladata.

Kérünk minden ingatlantulajdonost, hogy lakóházát, építési telkét jól látható helyen és módon házszámablával lássa el.

Ha az ingatlantulajdonos a házszámában nem bizonyos, úgy annak pontosítása érdekében keresse fel a polgármesteri hivatal személyi adat- és lakcímnnyilvántartást.

Megkérdeztük

Miért zárt be a Pubibolt?

A Semmelweis és Piac utca sarkán álló volt fa-fém épületében megnyílt Pubibolt augusztus elején bezárt, a cégtábla is lekerült a homlokzatról. Mi lesz a sorsa az épületnek? – kérdeztük Boruzs Klárától, az építészeti hatóság vezetőjétől.

– A három ingatlant, amely három tulajdonosé (József József, Orbán Károlyné, Serestyén János), egyesítve a Generálép-3 Kft. háromszintes épületet készít. Az utcák felől a földszinten hat irodát alakítanak ki, míg az udvar felől garázsok lesznek. Az első szinten és a tetőtérben tizennyolc lakás készül el: a legnagyobb 94 négyzetméter alapterületű, míg a legkisebb 65 négyzetméteres lesz. A telekegyesítésre kaptak eddig engedélyt a tulajdonosok, míg a bontási, illetve az építési engedély elbírálása folyamatban van.

Városunkban járt István, a király

BARANYA KÁROLY

A millennium évében városunk is gazdag programmal köszöntötte augusztus 20-át, Szent István és az új kenyér ünnepét. Augusztus 19-én a nagy hőség ellenére sokan vettek részt délután négy órától a városkerthi, felújított játszótér átadásán.

Dr. Takács Imre országgyűlési képviselő kifejtette, hogy ez a beruházás hosszú távon hatékonyságában vetekszik a gazdasági befektetésekkel. A felújítás mintegy hatszáz ezer forintba került, melynek a felét az önkormányzat pályázaton nyerte. A játékok kivitelezője Szabó Károly derecskei vállalkozó volt. Az elhelyezésben, tereprendezésben a Városgazdál-

kodási Kht. működött közre. A méltó, ünnepélyes hangulatról a városi fúvószenekar és a majorette-csoport gondoskodott. A teret a gyerekek azonnal birtokukba vették. Még késő este, sötétedés után is foglaltak voltak a mászóókák, libikókák. Erről jut eszembe, hogy a játszótér nem ártana legalább még egy lámpával megvilágítani. A 19-i ünnepség nem csak jelképesen, az önfeledten játszó gyerekek közül indult. A játszótértől az Emlékparkig tartó felvonuláson részt vettek Derecske, Sáránd, Konyár, Tépe, Hajdúbagos hagyományőrző „kenyér-sütő csapatai”, a konyári pávakör, a Szivárvány néptánc-együttes, a Derecskei Nyugdíjaskör, az olaszországi Tavarából érkező „Sykania” néptánc-együttes és a fúvósze-

nekar. A református templom előtt épített színpadon a felvonuló csoportok bemutatták tudásukat.

Az esti ünnepség szónoka Márton Attila országgyűlési képviselő volt. Beszédében kiemelte, hogy az elmúlt ezer év legfontosabb eredménye az, hogy mi magyarok megvagyunk és itt vagyunk. A kenyérsütők munkáját videofelvételről, kivetítőn nézhette az egyre nagyobb számú közönség. Az otthoni kenyérsütés ma már ritka foglalatosság, kevesen értenek hozzá. Az ebből az alkalomból készített filmek nagyon fontos dokumentumok lesznek majd utódaink számára. Az is igaz, hogy az ötödik film után a jelenlévők nagy része bátran neki kezdhetett volna a kenyérsütés műveletének egy jól

épített kemence birtokában. Hiába, az ismétlés a tudás anyja.

A nap fénypontja a Calypsis Dalszínház előadása, az „István, a király” rockopera bemutatója volt. A parkban legalább három ezer ember toporgott. Jantyk Zsolt műv.-ház-igazgatóból mesélővé változott, és az ő énekével indult az előadás. A szereplők, táncosok között több derecskeit is felismerhettünk. A fel-felcattanó tapsokból és abból, hogy a kétszeri áramszünet sem vette el senkinek a kedvét, arra következtetnek, hogy nem csak nekem tetszett az előadás. Az élő színház varázsa, a jól ismert dalok, maga a történet valóban ünnepivé, széppé formálták az estét. Az éjjelkor kezdődő tűzijáték már csak hab volt a tortán.

Spillinger Ferenc római katolikus lelkész is megáldotta az új kenyéret

Boldogan vették birtokba az új játszótér a gyerekek
Fotók: Nyíró Gizella

„Élmény volt ennyi embert együtt látni”

Ünnepelt Derecske augusztus 19-én – hosszú évtizedek után először az államalapításhoz kapcsolódó nemzeti ünnepünk előtt városunk is tiszteleghetett.

Nagy Sándorné (58 éves, többszörös nagymama): – A páromtól tudom, hogy a délutáni program színes, változatos volt. Az esti előadásra unokáimmal érkeztem, és mondhatom, hogy nem bántam meg. Nagyon tetszett, a technikai hiba ellenére. A háttér mögött egy fiatal asszonyka ült és ő végigénekelte az egész előadást. Nekem leginkább István és a Koppány lánya tetszett, nagyon szépen énekeltek. A kenyérsütésről készült filmfelvételek édesanyámat juttatták eszembe.

Nyeste Lajosné (30 éves, két gyermek édesanyja): – Mi a nagy meleg miatt csak az esti előadásra mentünk fel. Igazi szép élményben volt részünk. A nagyobbik gyermekem, aki most első osztályos, az előadás közben sokat kérdezett a darabról, próbáltam neki segíteni abban, hogy megértse a történetet. Neki is tetszett. Derecskén ilyen rendezvény még nem volt. Nagyra értékelem a művelődési ház

A nagy sikerű előadás egy mozzanata Fotó: Rékasi Attila

igazgatóját, és örülök, hogy vette a bátorságot végre valaki, hogy ilyen programot szervezzon.

Kiss Éva (22 éves): – Az esti programra érkeztem a barátommal, az István, a királyt

szerettem volna megnézni, végre élőben is hallani. Ez csak részben sikerült, s ennek főleg nem a hangosítás volt az oka, hanem hogy rég nem láttam ismerősökkel találkozni, akikkel jó volt beszélgetni,

együtt lenni. Amely részeket azonban sikerült figyelemmel kísérem, az tetszett.

Orbáné Gellén Marianna (28 éves, egy gyermek édesanyja): – A megújult játszótér átadásakor meg voltam hatva, hogy a fúvószenekar és majorette-csoport is fellépett, igazi ünnepi külsőségek között zajlott az átadás. Remélem, megbecsülik a derecskeiek ezt a szép teret. Nekem az egész nap tetszett.

Jantyk Zsolt, a művelődési ház igazgatója: – A legnagyobb élményem az, hogy Derecske bizonyította önmagának, hogy a város szeretne városként élni. Van igény ilyen rendezvényekre, szeretnek együtt lenni az emberek. Az esemény utcákat mozgított meg, rég nem látott emberek találkoztak újra és örülhettek egymásnak. A kenyérszentelés is olyan esemény volt, amely egy előadással egybe-fűzve hagyománnyá válhat. Mi mindent megteszünk, hogy így legyen. Egy idős bácsi mondta az előadás után, hogy „amikor 56-ban jöttek az orosz tankok, az egész falu előjött, de még akkor sem volt ennyi ember a főutcán.” Jólesett hallani.

nél

Búcsú Szöllősi Imrétől

„Emléked örök kincse
szíviünk vigasza.”

(Tóth Árpád)

BENÉNÉ KASZÁS ERIKA

Megdöbbenve, mély fájdalommal vettük tudomásul a hírt, hogy Szöllősi Imre, a József Attila Általános Iskola igazgatója, önkormányzati képviselő, az oktatási és kulturális bizottság elnöke elhunyt. A kegyetlen betegség, amelynek hatalmas belső tartással, ha kellett, humorral, oly sokáig ellenállt, az utóbbi három hónap alatt visszafordíthatatlan folyamattá változott. Augusztus 22-e reggelén hosszú szenvedés után megfáradt teste végleg megpihent. Személyisége, a legnehezebb pillanatokon is felülemelkedő derűje, vezetői magatartása azonban mércéjévé vált nemcsak közvetlen munkatársainak, hanem képviselőtársainak is.

Tépén született, gimnáziumi éveit Derecskén töltötte. Tanított Esztárban, majd 1976-ban végleg Derecskén telepedett le, s a József Attila Általános Iskola matematika-kémia szakos tanáraként dolgozott. Pedagógiai hozzáértését a megyei pedagógiai intézet szaktanácsadójaként is bizonyíthatta. 1991-től igazgatóhelyettesként, majd 1996-tól iskolaigazgatóként folytatta pályafutását. Szakmai igényességét jellemzi a megyei versenyeken dobogós helyezést elért tanítványok sokasága s az állandó megújulási vágy. Mindig arra törekedett, hogy a legkorszerűbb módszerekkel irányítsa az intézményben folyó munkát. Nemcsak fiatal kollégáit biztatta tanulásra, hanem ő maga is folyamatosan tanult, utolsó diplomájának megszerzésében már betegsége akadályozta meg.

1998 óta önkormányzati képviselő. Nyugodt, megfontolt véleménynyilvánításával hozzájárult ahhoz, hogy a képviselő-testület nehéz helyzetekben is a lehető legjobb döntést hozza.

Tervei voltak. Tele volt tenniakarással, hittel, reménységgel. Nem gyűjtött földi kincseket, erejét családjá, kollegái, tanítványai és barátai szeretetéből merítette. Küzdeni tudása, kitartása példaértékű mindannyajunk számára.

Nyugodjon békében.

Erdély, a gazdagság és a szegénység földje

BARANYA KÁROLY

Sokadik alkalommal hívtam erdélyi kirándulásra Fazakas Sándor tiszteletes úr a derecskeieket. Most is összegyűltünk egy buszra valóan. Már az odavezető út is sok élményt tartogatott.

Nagyváradon különleges kitérítésben részesült a társaság, ugyanis a székesegyházban maga Tempfli püspök úr kalauzolt bennünket. Így nem csak a tárgyak szépségében gyönyörködhattunk, de bepillanthattunk a közelmúlt és jelen gondjaiba, eredményeibe is.

A nagy utazás

Körösfőn megtekintettük az európai hírű, festett kazettás mennyezetű templomot. Kolozsvárott rövid sétát tettünk a román nemzeti lobogók alatt, megtekintettük azt a gödröt a Mátyás-szobor tövében, hol Funar emberei a saját múltjukat keresik. Tordán koszorút helyeztünk el annak a háznak a falán, ahol Petőfi az utolsó éjszakáját töltötte a segesvári csata előtt. A nehézkesen járható utak ellenére sötétedésre megérkeztünk szálláshelyünkre, Erdőcsinára. Az iskola udvarán egy gyerekcsapat labdázott. Ők is magyarok voltak, csángó magyarok. Pont azért jöttek ide Bakó mellől Erdélybe, hogy erősítsék nyelvtudásukat, ismerkedjenek a nemzeti kultúrával.

A második nap délelőttjét Marosvásárhelyen töltöttük. A sok szép, magyar vonatkozású látnivaló közül számomra, matematika szakos tanár

Csángó gyerekek a derecskei vállalkozók ajándékaival

Fotó: Nyíró Gizella

számára a legnagyobb élményt a Bolyai-Teleki Téka-ban tett látogatás jelentette. Délután Erdőcsinád környékével ismerkedtünk. A fiatalabbak hosszabb sétára is vállalkoztak. Este különleges élményben volt részünk. A csángó gyerekek felöltözték népviseletüket és műsorral kedveskedtek nekünk. A derecskeiek is kitétek magukért. Szöllősi József és Dienes Zoltán átadták városunk néhány vállalkozójának ajándékát, ami a táborozás feltételeinek javítását szolgálták. A csomagban volt búvárszivattyú, háztartási vegyi áru, száraztészta és a gyerekek nagy öröme edesség is. Az ajándékozók megérdemlik, hogy nevük szerint is megemlítsük őket. Az átadókon kívül: Olajos Lajos, Szöllősi János, Nagy Károly, Békési Károly és Sipos Gábor. Igazán szép példát mutattak mindenki számára.

A harmadik nap a „nagy utazás” nevet érdemelné. Jó-

kor reggel elindultunk. Megkerültük a Görgényi-havasokat, érintettük Alcsíkot és Felcsíkot, megnéztük a Gyilkos-tavat, Elsétáltunk a Békás szoroshoz, láttuk az „ezeréves határ” jelző keresztjét. Átvágtunk a Hargitán és a Maros mentén visszajutottunk Csinnádra. Közben megálltunk Parajdon a sóbányánál. Vásároltunk Korondon, sétáltunk Székelyudvarhely főterén, ahol minden felirat magyar nyelvű volt. Láttuk Fenyedén és Méréfalván a festett székelykapukat. Ittunk a homorodföldi forrás vizéből. Megcsodáltuk a csíksomlyói búcsú helyszínét, láttuk a híres Mária-képet. Tisztelegtünk a madéfalvi Siculicidium (székelyirtás) emlékműve előtt.

Fények és árnyak

Bizony éjjel körül járt, mire a szállásra érkezünk. Az utolsó nap egy kis sétával,

csomagolással és a hazautazással telt. Azért útközben még ellátogattunk a tordai hasadékhoz is.

A kiránduláson látottakra leginkább a szívszorító szegénység és az ámulatba ejtő gazdagság volt a jellemző. Láttunk páratlan szépségű, gazdagságú tájakat. Találkoztunk a magyar történelem emlékhelyeivel, emlékeivel. Fantasztikus érzés volt, hogy több száz kilométer megtétele után még értették, beszéltek a magyar szót. Ami, végül is nem nagy csoda, hisz a Hunyadiak, a Rákócziak, Bethlen Gábor, Bocskai István földjén jártunk. Az elhagyott gyárakból, üzemekből, a félig sem kész lakóépületekből, a néhol csak nehezen járható utakból a szegénység sugárzott. Bizonyos szempontból érthető lett számomra, hogy nemzettársaim miért igyekeznek Erdélyből, az aranykertből az anyaország sivatárba, de méltóbb megélhetést biztosító lankái közé. Ám, ha mindenki elmegy, nem lesz, aki megértse Tamási Áront, Ady Endrét, Sütő Andrást szülőföldjükön?

Megfogalmazódott bennem a felismerés, ahhoz, hogy megértsük a magyarságunk, mindenképpen látni kell Erdélyt.

Köszönjük Fazakas Sándornak, hogy hozzájuttatott minket ehhez a csodálatos négy naphoz.

A gyerekek által elénekelt csángó Himnusz utolsó versszakával zárom úti beszámolómat.

„Mert mi is magyarok vagyunk,
Még Ázsiából szakadtunk.
Úr Isten sorsunkon segíts,
Csángó magyart el ne veszítsd!”

0 fő

ldottunk
megnéztük
Az igazi
ek, Szeged
za jelentő
zárad más
gedy család
okk izlés
zarándok
ás szerelm
g házassá
ormkori
se gazdál
lélekből

A diplomások közt hatévesek is voltak

NYÍRÓ GIZELLA

Kevés olyan kisvárosra lehet az országnak, amelynek olyan tehetséges népitánc-csoportja van, mint Derecskén: a Cibri és a Szivárvány országhatáron innen és túl is magas színvonalú produkciókkal ejti ámulatba közönségét. A Szivárvány évek óta szerepel a debreceni virágkarneválon, az ifthoni augusztus 20-i ünnepségeken, de hol járt az idei Szent István-napi ünnepségen a Cibri? – tudakoltuk a csoport művészeti vezetőjétől, Csik Istvánnétól.

– Augusztus 15-től 20-ig az V. Zemplén nemzetközi gyermektánc-fesztiválon vettünk részt Sátoraljaújhelyen, a külföldi (görög, grúz, holland, izraeli, lengyel, lett, olasz, török, ciprusi) és négy hazai csoporttal együtt. A mieinket a fővárosi székhelyű Örökség Gyermektánc-csoportja kérte fel a szereplésre. A táncosok Sátoraljaújhelyen kívül a térség számos településén vettek részt produkcióikkal. Mi a Tisza partján találhatók Cigándon szerepeltünk. 19-én Újhelyen magyar nemzeti est volt a térien, ahol a Cibri négy koreográfiával lépett fel óriási sikeresedéssel, kirobbanó sikerrel. (Csikné szerint ilyen először régen volt a táncosoknak!) 20-án táncos felvonulás volt az összes fellépővel Újhelyen, ahol a város főterén megálltak s a lakosság örömeire ropták a zeneot. Este gálaműsort adtak, kiosztották a bőrkötésű diplomákat, s a fesztivált tűzijáték zárta.

VENNE? ELADNA?

HIRDESSZEN

a **DH** -ban!

Hirdetésefelvétel a városházán,

LAKATOS JÓZSEFNÉNÉL

kedden és csütörtökön 7.30-tól 16.00-ig.

A programért a gyerekek, az ételért a felnőttek feleltek

Aki július 30-án a Bacsó Béla utcában járt, szokatlan jövő-menést tapasztalhatott. Mi van itt? Lakodalom? – kérdezték többen is. Nem, csak az itt lakók szokásos évi összefogetelének lehetnek tanúi.

Főtt a bográcsban a birka-paprikás, ácsolták az asztalokat Nagy Lajos udvarán, aki évek óta helyt ad a rendezvénynek. Mert ez rendezvény a javából, s a fő szervezők a gyerekek. Már a nyár elején elkezdik a szervezést, végigjárják a házakat, egyeztetik az időpontokat, hogy melyik nap lenne a legjobb, mit főzzünk, mi legyen a műsor. Zákány Irmuska a pénzügyminiszter, aki pontos névsort, listát vezet a résztvevőkről. Ennek a brigádnak a tagjai még Zákány Marianna, Sipos Mariann és Ilyés Beáta. Ők már felsőbb iskolába járnak. Az üst mellett Kiss Károly apuka állt, s hogy milyen finomat főzött, az bizo-

nyítja, hogy a pörköltje az utolsó falatig elfogyott. Délutánra benépesült az udvar és kezdetét vette a gyerekek műsora. Volt itt divatbemutató, ahol igazán kecsesen vonultak fel az alkalmi manókenek. A stáb legfiatalabb résztvevője Vida Csilla négyéves, a „legidősebb” Sipos Adrienn tízenyolc éves hölgyek voltak. Bemutatójukat a közönség lelkes tapsa kísérte.

Porondra lépett és Muki nevű pónilován nyaktörő mutatványokat végzett Kiss Jócó nyolcadikos tanuló. Ezután ki kellett vonulni az utcára, ahol Grédely János, Kiss Attila és Zákány Józsiika akrobatikus kerékpár-bemutatójának lehettünk tanúi. De a felnőttek is kipróbálhatták ügyességüket: sétalovaglás következett fel és alá az utcában, ebbe a számba a bátrabb anyukák is benevezhettek. S az érdeklődés nagyságát mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy az idén az ut-

Fotók: Magánarchívum

cabeliekből tizenketten vettek részt ezen a vidám délutánon.

– Hogyan kezdődött? – kérdezem Zákányné Irmuskát és Kiss Károlyné Zsuzsit az itt lakók közül.

– Pontosan nem is tudjuk, már a mi gyerekkorunkban is ilyen hangulatú volt ez az utca. Sokat beszélgettünk, este kimentünk a ház elé, a gyerekek játszottak – nem túl forgalmas ez az utca. Azt viszont tudjuk, hogy a gyerekek hoztak igazán össze bennünket. Ha jól összeszámoljuk, most is körülbelül harminc iskoláskorú gyerek van itt. Az ő kezdeményezésük volt, hogy menjünk együtt kirándulni. Először csak 2-3, majd egyre több család, felnőtt, gyerek kapcsolódott be a közös programokba. Hogy úgy mondjam, „megfertőztük” egymást, s ennek lassan már tíz éve. Most az újonnan ide költözőket és a környező utcában lakókat „fertőzzük” tovább. Mi nagyon örülünk

ennek, s jó volna, ha minél többen követnék a példánkat, s a saját utcájukban hasonló összefogeteleket szerveznének.

Mi köti össze az itt lakó embereket? Furcsa, de ezen már mi is gondolkodtunk, hiszen szinte mindannyiunknak más-más a foglalkozása. Elnek itt egyedülálló, kis- és nagycsaládok, nyugdíjasok, de mindannyian megtaláljuk egymáshoz a közös hangot, rengeteg mindenről tudunk beszélgetni, jóízűeket tudunk együtt nevetni.

Most is a késő este vet véget ennek a vidám összefogetelnek. Mosogatni sem kell, hiszen mindenki hazaviszi a saját tányérját, és még valami nagyon fontosat visz magával. Jókedvet, bizakodást az emberekben, s azt, hogy így is lehet, így kellene egymás mellett élni.

Szalontai Sándorné
a Bacsó Béla utcából

Anyakönyvi hírek

Születtek

6. 25.: Cseh Nikolett (Cseh Sándor-Jakó Katalin).
7. 06.: Kurucz Kamilla (Kurucz Ferenc-Csécsi Anita).
7. 13.: Kun András (Kun József-Major Anikó).
7. 18.: László Zsannett (László Albert-Nagy Andrea).
7. 20.: Farkas Sándor (Farkas Sándor-Fórián Katalin).
7. 24.: Berna Gábor (Berna Gábor-Tócs Anikó).
7. 24.: Marczin Ákos (Marczin Sándor-Lénárt Nóra).
7. 25.: Varga Krisztina (Varga Gyula-Balla Ildikó).

Házasságot kötöttek

8. 12.: Farkas Sándor-Csécsi Judit.
8. 19.: Parti Attila-Kalmár Fanny.
8. 19.: Kiss László-Fórián Ildikó.

Elhunytak

8. 05.: Varga Béla (49 éves; volt Hársfa u. 9.).
8. 14.: Szabó Sándorné (szül.: Békési Zsuzsanna; 88; volt Bethlen G. u. 16.).
8. 22.: Szöllősi Imre (50; volt Nefelejcs u. 2/A).

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik felejtethet-
len halottunk,

SZÖLLŐSI IMRE

iskolaigazgató, önkormányzati képviselő

temetésén megjelentek, ravatalára koszorút, virágot
helyeztek, és mélységes bánatunkban részvételt osztoz-
tak. A gyászoló család.

Szabó Imre, a KASZ-COOP Kft. ügyvezetője átveszi a
megyei földművelésügyi hivatal díját Kavalecz László
hivatalvezetőtől a debreceni Farmer Expó nemzetközi
mezőgazdasági és élelmiszer-ipari szakkiallítás ünne-
pélyes megnyitóján
Fotó: Nyíró Gizella

A lányok még meglepetést okozhatnak

BARANYA KÁROLY

A derecskei női kézilabda-
csapat készen áll a rajtra az
NB I. B Keleti csoportjában.
A Derecskei Hírek júliusi
számában Kesjár edző három
feltétel teljesülését tartotta
fontosnak. Az anyagiakat, a
játékosállomány erősítését és
a toleranciát, a jó csapatszel-
lemet. Ezekről kérdeztem au-
gusztus 29-én, jó két héttel
az első tétmérkőzés előtt.

– Az anyagiak megvannak,
legalábbis erre az esztendőre.
A város állja a fele költséget.
Több, mint reális esélyünk
van, hogy a még szükséges
összeg szponzori támogatás-
ból rendelkezésünkre fog áll-
ni. Az idén is megjelentetjük
a hagyományos, színes mű-
sorfüzetünket. A bajnoki évre
bérletet adunk ki, mely meg-
vásárlásával az egyesületet tá-
mogathatják szurkolóink. A
csapatban csak amatőrök ját-
szanak. Anyagi jellegű moti-
válásra, sajnos, nem lesz lehe-
tőségünk.

Sikerült megfelelő tudású és
adottságú játékosokkal erősí-

A DERECSKEI KÉZILABDA KLUB ŐSZI SORSOLÁSA

Pályaválasztó vendég	Dátum	Időpont	lfi	Felnőtt
Derecske-Hódmezővásárhely	09.16	16.15	18.00	
Gyula-Derecske	09.24	16.00	18.00	
Kecskemét-Derecske	09.30	17.15	15.30	
Derecske-Szeged	10.07	16.15	18.00	
Jászberény-Derecske	10.13	-	18.30	
Derecske-Túrkeve	10.21	16.15	18.00	
Kiskőrös-Derecske	10.28	15.00	17.00	
Frad II.-Derecske	11.12	13.15	11.30	
Derecske-Böcs	11.18	16.15	18.00	
Hajdúnánás-Derecske	11.25	18.00	16.00	
Derecske-Göd	12.02	06.15	18.00	
Martfű-Derecske	12.09	16.00	18.00	

teni az együttest. A bajnokcsa-
patból csak ketten, Pápa Berna-
dett és Nagyné Kiss Kata-
lin távoztak. A négy új játékos
közül az egyik Czene Erika,
akit idehaza nem kell bemu-
tatni. Balogh Zsuzsa és Csiri-
nyi Anita a Lokiból, Nikis Da-
nica pedig Vácról igazolt hoz-
zánk. Czenre az irányító-átlő-
vő posztján számíthatok. Balogh
kapus, Csirinyi és Nikis átlő-
vők lesznek. Mind a négyen
180 cm-nél magasabbak. Úgy
érzem, velük nem csak meny-
nyiségileg gyarapodtunk. A

hangulat, a csapatszellem na-
gyon jó. Ez az augusztusi ke-
mény edzéseken is megmutat-
kozott. Volt két olyan hetünk,
mikor napi három edzés volt.
Remélem, ez a fokozott erő-
léti és taktikai alapozás a heti
3-4 edzéssel elegendő lesz az
őszi fordulóban.

Ezen a szinten az ifi mel-
lett serdülőcsapatot is kell in-
dítani. Ez egyrészt gond, más-
részt pedig öröm. A rossz ol-
dala az, hogy pénzügyileg egy
NB II-es csapat terhet jelent.
Jó oldala pedig, hogy több

gyerekkel kedveltethetjük
meg a sportot, a kézilabdát.
– Milyenek a csapat esélyei?
– Az elnökség elvárásaként
a biztos bennmaradást fogat-
mazta meg. Nekem, a lányok-
kal együtt merészebb tervem
vannak. Végül is bennmarad-
ni az elsőtől a tizenegyedig
helyen lehet. Tisztelegve, be-
csülettel fogunk dolgozni, ha-
tani. Meglátjuk, mire lesz elég.

Szűcsné Czene Erikát is az
esélyekről kérdeztem.

– Tavaly Hajdúnánáson je-
szottam, ismerem a mező-
teret. Ha mindenki egészséges
és nem jön közbe semmi, me-
glepetést fogunk okozni. En-
ségünk a gyors lerohanások és
a meglepő taktikai váltások
lesznek. Szerencsére egy-egy
posztjon több játékos is be-
vetethető. A bajnoki rajtig meg-
sze kell csiszolódni a társasá-
nak. Az erőnlétünk megfelle-
de bizonyos figurákat meg-
gyakorolni kell. Hazai pályán
bármelyik NB I. B-s csapatot
győzhetjük. Jó a hangulat
csapat lelkesedése meccs-
ként legalább egy pontot je-
lent. Szerintem az első ötben
szünk.

Ez nem küzdősport, ez harcművészet

NAGY MARIANNA

Leun Ting, a Wing-Tsun
Kungfu nagymestere tíz éve
minden évben ellátogat Ma-
gyarországra. Idén két alka-
lommal is járt nálunk. Ta-
vasszal két hetet töltött itt,
másodjára pedig augusztus
5-én érkezett SIFU Máday
Norbert kelet-európai fő-
instruktor meghívására Bu-
dapestre, ahol felavatta az új
központi tréningtermet.

Ugyanekkor mestervizsgát
is tartott, ahol SIFU Máday
Norbert ötödik mesterfokozat-
át érte el. Az eredményesen
mestervizsgázók között voltak
derecskeiek is: Széll Gábor, aki
harmadik mesterfokozatot és
Sipos Imre, aki első mesterfo-
kozatot ért el. Sikerükhöz gra-
tulálunk!

A gratulációt követően kér-
deztem először Sipos Imrét, aki
egyébként Széll Gábor egyik

legrégebbi tanítványa. Élete
első mestervizsgája után Im-
re elárulja, hogy tíz éve tanul
ezt a harcművészetet, s az
összes eddigi munkájának a
gyümölcse ez az első mester-
fokozat elérése, ami – mint
mondja – kelet-európai szin-
ten is magas teljesítményt je-
lent a Wing-Tsunban.

A vizsgáról elmondja, hogy
formagyakorlatot és ragado-
kezes technikát kellett bemu-
tatnia, ami közben a hozzáál-
lását, a pontosságát és a dina-
mizitását figyelte a vizsgáztató
nagymester is. Annnyiban volt
más ez a vizsga, mint az ed-
digiek, hogy nyilvános volt,
tehát részt vehettek rajta a
mesterek kívül más Wing-
Tsun Kungfu tanítványok is.

Megköszönöm Imrénél a be-
szélgetést és máris Széll Gá-
borhoz fordulok, akivel rögt-
ön a harmadik mesterfoko-
zat követelményeiről kezdünk
beszélgetni. Sorolja, hogy mik kö-

vették egymást a vizsgán.
Olyan speciális formagyakor-
lat bemutatásával kezdődött,
amit csak mesterek tanulnak
– ez a Wing-Tsun támadó
technikáit tanítja. Ezt követte
egy három támadó elleni fo-
lyamatos harc. A vizsga után,
másnap dr. Leun Ting nagy
sikerű területi szemináriumot
tartott Debrecenben az ott je-
lenlévő 200 fős csoportnak.

Beszélgetésünk végéhez kö-
zeledünk, amikor rákérdezek,
igaz-e a hír, miszerint ismét
utazik Kínába.

– Tavaly egy kilenctagú,
mesterekből álló magyar kül-
döttség járt Kínában SIFU Má-
day Norbert vezetésével, ak-
kor ennek a csapatnak én is
tagja voltam. (Erről az útról
olvashattak lapunkban – a
szerk.)

Az ottani bemutatónk ak-
kora elismerést keltettek, hogy
mesterünket, mint a harc-
művészetek professzorát meg-

Széll Gábor és Sipos Imre gy-
akorlás közben
Fotó: Magánarchívum

hívták egy dél-kínai egyetemi
harcművészeti szakára tanu-
sni. Abban a megtiszteltetés-
ben lehet részem, hogy el-
sérhetem oda őt.

11:8 az eredmény a kiírók javára, mégis mi nyertünk

Az elmúlt lapszámainkban
tájékoztatott olvasóinkat a te-
lepülés pályázati tevékenység-
ről, eredményekről, a megvaló-
sításra váró beruházásokról.
Örömmel tesszük újból ezt, to-
vábbi sikerekről adva számot.

Csató István polgármester: –
Augusztus közepén tárgyalta a
területfejlesztési tanács – más-
odik ütemben – a beérkezett pá-
lyázatokat, amelyek között vá-
rosunkból benyújtott pályamun-
kák is voltak. Ezek közül a váro-
si művelődési központ felújításá-
ra nyertünk – az igényelt összeg-
nek megfelelően – 4 millió forin-
tot. A felújítás költsége várhatóan
ennél magasabb lesz, amit más
állami támogatásból és önkor-
mányzati forrásból kívánunk fi-
nanszírozni. Szeretnénk látvá-
nyosabb változásokat megvaló-
sítani ebből, ami remélhetőleg a la-
kosság megelégedését is szolgál-
ja. Ugyancsak ettől a tanácstól tá-
mogatásban részesültünk a Lo-
rántffy Zsuzsa Kollégium és a
Bocskai István Általános és Ze-
neiskola – a kollégium melletti –
épületének energiatakarékos fűt-
élektárolására. A beruházás-
ra 1,5 millió forint támogatást ka-

pott városunk, a megvalósításá-
hoz hasonló nagyságrendű saját
erőre is szükség lesz.

A város ez évben 11 pályázatot
nyújtott be különböző beruházások-
ra, s ebből 8 kedvező elbírálásban
részesült. Ez nagyon sikeresnek te-
kinthető, és országos viszonylatban
is ritka a nyertes munkák ilyen ma-
gas százaléka. Felvetődik az a kér-
dés azonban, hogy bírja-e az önkor-
mányzat önrészt, hiszen mindegyik
projekt megvalósulásához szükség
van rá.

Csató István: – Nagyon örü-
lünk minden hozzánk érkező tá-
mogatásnak, ez évben valóban si-
keresnek mondható ez irányú te-
vékenységünk. Való igaz, hogy
ez azért komoly önrészt is kíván,
valamint a megvalósítás lebonyo-
lítása sem egyszerű. Ehhez még
hozzá kell tenni, hogy a kapott
pályázati összegek nem egy eset-
ben alacsonyabbak, mint amire
igényt benyújtottunk, s ez továb-
bi terheket ró a városra. Azt gon-
dolom, hogy ez nem keseríthet el
bennünket, meg kell találnunk a
saját költségvetésünkben azokat
a tartalékokat, amelyekkel a be-
ruházasainkat megvalósíthatjuk
– ha szükséges, hitelfelvétellel is
– és biztonsággal befejezhetjük.

Ezen dolgozunk, hiszen akár
buszforduló elkészítése, akár a
sportszarnok tetőtér-beépítése, a
volt járási hivatal szigetelése,
vagy a művelődési ház felújítása,
és még sorolhatnám, mind-mind
komoly odafigyelést és felelőssé-
get jelent.

– Milyen változtatásokat sze-
retné a művelődési ház igazgatója
megvalósítani az említett támogatás-
ból?

Jantyk Zsolt: – A 4 millió és
az önrész, ami körülbelül 1,5 mil-
lió, túl sok ahhoz, hogy „elher-
dáljunk” és túl kevés ahhoz, hogy
mindent megcsináljunk, de sze-
retnék, ha minél több feladat el-
végezhetővé válna. A homlokzat
megtisztítása, szigetelése és a tető
javítása, szigetelése elsődleges.
Azonban a belső tér átalakítása is
legalább annyira fontos. Barát-
ságosabb és világosabb előtér
fogja fogadni a remélhetőleg mi-
nél nagyobb számú látogatót, új
bejárat a ajtókat szeretnénk „nyit-
ni” vendégeink előtt, tágasabba-
kat, mint eddig.

– Sokak igénye hosszú idő óta,
hogy a színházterem „lefejtse” ma-
gáról a fekete borítást. Lesz erre eb-
ből a forrásból lehetőség?

– A kiállító- és színházterem

megújulására nagy igény mutat-
kozik, és valóban, mindenképpen
váltogatni szükséges rajtuk. El-
tűnnek a fekete kontúrok a nagy-
teremből, és felvetődött a galé-
ria elbontása is. Ez még képle-
keny. A konkrét tervek készül-
nek. Az már bizonyosnak látszik,
hogy az előtér járólappurkolatot
kap, és hogy a falak pasztellszín-
nel válnak barátságosabbá. Fon-
tosnak tartom megemlíteni, hogy
az épületbe való könnyebb beju-
tást nemcsak az ajtók méreteivel
segítjük, hanem reményeink sze-
rint az „Új-ház megnyitó” Biki-
ni-koncertünkre novemberben
már a mozgáskorlátozottak is
akadály nélkül tudnak a lépcsőn
feljutni.

– Igazgatói munkásságod első
perceitől szeretnél teleházat létreho-
zni a házban. Most megteremtődik-e
ennek a lehetősége?

– A teleház – amely informá-
ciós bázisként is szolgál – való-
ban fontos a számomra, mert en-
nek megvalósulásával olyan kö-
zösségi teret nyújthatunk – a
technika vívmányaival –, ami-
lyen nincs a településen. A be-
ruházással megújult környezet-
ben kezdheti el munkáját a vá-
rosi teleház.

– A sportszarnok tetőtér-beépíté-
sére is kapott támogatást a város.
Milyen tervekkel kezdenek ehhez a
munkához?

– Rehabilitációs sportterem
kialakítására nyertünk 3,4 mil-
lió forintot, amihez természet-
esen szükséges az önrész. Több
centrumú létesítmény kialakítá-
sára kerül sor a tetőtérben. Ez
négy teremből áll majd. Minden
teremben más tevékenység fog
folyni a terveink szerint. Terhe-
s torna, rehabilitációs gyógytorna
a felnőtteknek, gyerekeknek. A
két kisebb terem tükörös lesz,
ahol, azt remélem, hogy a jövő-
ben majd alapfokú balettel és
egyéb táncot tanulnak a gyere-
kek. Itt kap helyet a konditerem
is, amely felszerelése jobb lesz,
mint eddig, és nem utolsósorban
az új helyen a Wing Tsun szak-
osztály is kap egy állandó ter-
met. Erre rászolgáltunk. Azt re-
mélem, hogy a megvalósítás
után többen és jobban használ-
ják majd a csarnokot, szélesebb
réteget tudunk ezekkel a lehe-
tőségekkel elérni. Egy igazi sport-
centrum lehetősége teremtődik
így meg. Itt szeretnénk közö-
nyet mondani a városi önkor-
mányzatnak, hogy elképzelé-

seinknek mellé állt, az önkor-
mányzat és az országgyűlési kapu-
csok, akik ezt támogatják.
Azoknak is szeretnék köszönetet
mondani, akik majd ezután
nak abban segíteni, hogy a vá-
ros kulturális és sportéleté-
nek fejlődjen, és akik már rajta
állnak, hogy a művelődési ház
sportszarnok érték van, és
segítséggel, munkájukkal
még szebb.

– Várhatóan mikor kezdődik
a munkák megkezdése?

– Átgondolt terveztünk és
szintén munka szükséges
mindegyikhez. A leghatár-
sabb szerint igyekezünk. Azt re-
mélem, hogy a művelődési ház
február közepére elkészül.
Ezt egy Bikini-koncerttel
megünnepelni. A sportszarnok
ról talán a következő
már majd többek tudósí-
tani. Végeztünk annyit, hogy
jól el, magam sem gondolom,
hogy mindkét pályázat
„jön”, de úgy tűnik, hogy
néhány hónappal ezelő-
bokon beszéltem, azaz a vá-
rosi önkormányzatnak, hogy
munkájukkal, hogy el-
kérjük.